

କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଅକାଡେମି ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ଦୂର ଓଡ଼ିଆ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧୯(ଇମିପ): ଆଜି ଘୋଷଣା ହୋଇଛି କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଅକାଡେମି ପୁରସ୍କାର ଜଳିତ ବର୍ଷ ବେଳୀ, ତୋଟାରି ଓ ଉଚ୍ଚକୁ ଛାତ୍ର ଦେଶର ୨୧ ଭାଷାରେ ପୁରସ୍କାର ଘୋଷଣା ହୋଇଛି। ଜଳିତ ବର୍ଷ ଦୂର ଜଳା ଓଡ଼ିଆ ମର୍ଯ୍ୟାବାଜିନକ କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମି ପୁରସ୍କାର ପାଇବାକୁ ମନୋନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରବନ୍ଧ ପୁପ୍ରକ ଭୂତି ରକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଲାଗି ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟକ ପ୍ରଫେମର ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ସାମଳ ଓ ସାହାଳୀ ଭାଷାର ନାକେ ପୁପ୍ରକ ‘ମେଚେତ ପାଥ୍ରରେ ଅତା ମାକମି’ (ଶିଖିତ ସମାଜର ଅନିମାନେ) ପାଇଁ ମହେଶ୍ୱର ସୋରେନ ଏହି ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ। ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ସମାଲୋଚନା ପ୍ରେସ୍‌ରେ ବେଶ ଜଣାଶୁଣା ପ୍ରେସ୍‌ର ସାମଳ ୧୯୬୯ ମନ୍ଦିରା ଫେବୃଆରି ୨୭ ତାରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରର ଚାରିଠାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ତେବେଳୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଶାନ୍ତିକେତନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଫେମର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି।

- ପ୍ରବନ୍ଧ ପୁପ୍ରକ ‘ଭୂତି ରକ୍ତି ବିଭୂତି’ ଲାଗି ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ସାମଳ ପାଇବେ
- ୨୦୦୭ରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମି ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ ବୈଷ୍ଣବ
- ସାହାଳୀ ଭାଷାର ନାଗକ ପୁପ୍ରକ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ମହେଶ୍ୱର ସୋରେନ

ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ସମାଲୋଚନା ସାହିତ୍ୟ ଲେଖିବା ଆମ୍ବୁ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବନ୍ଧ ହେଉଛି ‘ମରୁତୀର୍ଥ’। ଶ୍ରୀ ମାମଲଙ୍କର ପାଖାପାଖି ୧୯୦ ଖଣ୍ଡ ପୁପ୍ରକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରକଶ ପାଇଛି। ‘ଭିନ୍ନ ଜଳାକା: ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟି’ ପାଇଁ ସେ ୨୦୦୭ ମନ୍ଦିରାର ଏକାଡେମି ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ।

ସାହାଳୀ ଭାଷାର ୪୪ ବର୍ଷୀୟ ଲେଖକ

ଶ୍ରୀ ମୁରେନ ୧୯୮୦ ମନ୍ଦିରାର ମଯୁରଭଞ୍ଜ ଜଳା ବୁକ୍ ଜାମୁତିହା ଗାଁରେ ଜନ୍ମ ଲାଇ

କରିଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ମାହାଳା ବୁକ୍ ଜଗନ୍ନାଥପୁର ଗୋପ୍ତା ପ୍ରାସ୍ତୁତ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ ପାମିଶ୍ଵର ଲାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଆଜି ପୁରସ୍କାର ଘୋଷଣା ହେବା ପରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇ ସାହାଳୀ ଭାଷାକୁ ଆଶକ୍ତ ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାୟ ଜାରି ରହିବ ବେଳି କରିଛନ୍ତି।

ଓଡ଼ିଆ ପାଇଁ ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟକ ଦେବଦାସ କୋଟାଯ, ଶାନ୍ତନୁ ଆଚାର୍ୟ ଓ ପାରମିତା

ଶତପଥୀ ଏବଂ ସାହାଳୀ ଭାଷା ପାଇଁ ବାଦଳ ହେମ୍ପମ, ବୁଖିଙ୍ଗନା ମୁମ୍ବ ଓ ଶ୍ୟାମ ବେମରା ପ୍ରମୁଖ ବିଚାରକ ଥିଲେ।

ଆଜିର ସାହିତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଯାଇଛି: ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ସାମଳ ଆଜି ମାତ୍ରେ ୧୮୮ ବେଳେ ଖବର ପାଇଲି ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱାସ ହେଲାନାହିଁ। ପରେ ପରେ ବିଭିନ୍ନ ଶତାବ୍ଦୀମାନେ ଫୋକ୍ କରି ଅଭିନନ୍ଦ ଜଣାଇଥିଲେ। ମୁନିଶ୍ଵର ଅନାମକ ମଣିଷା ଯାହା ହେଉ ମୋତେ ୮୭ ବର୍ଷ ବୟମରେ କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମି ପୁରସ୍କାର ମିଳିଲା। ସାହିତ୍ୟ ସବି ମଣିଷର ଚେତନାରେ ଭାବାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି ନକଳା ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ସାହିତ୍ୟକେବଳ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ମେତ୍ତା ବିନା ସାହିତ୍ୟ ମମାଜ ସହ ମଣିଷର, ମାତ୍ର ପହି ଆକାଶର, ରାତ୍ୟ ସହ ଦେଶର ଏବଂ ଦୃଦୟ ସହ ଦୃଦୟର ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼େ କେବଳ ସାହିତ୍ୟ। ଆଜି କିନ୍ତୁ ସାହିତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଯାଇଛି। ଏବିତାରେ ସତ୍ତ୍ଵରେ ପାରମିତା ଲେଖକମାନେ ଚିତ୍ରା କରିବା ଉଚିତ।